

УДК 343.13

DOI 10.33244/2617-4154.1(5).2021.215-223

В. А. Шкелебей,*к.ю.н., доцент,**НаУКМА**e-mail: shkelebei_vika@ukr.net***ORCID ID 0000-0002-2717-097X;****Т. П. Яцик,***к.ю.н., доцент,**Університет ДФС України**e-mail: zvezda171088@gmail.com***ORCID ID 0000-0003-4207-4633**

ПОПЕРЕДНЯ ПЕРЕВІРКА ПЕРВИННОЇ ІНФОРМАЦІЇ (ДОСЛІДЧА ПЕРЕВІРКА): ДОЦІЛЬНІСТЬ ЇЇ ВИОКРЕМЛЕННЯ ЯК СТАДІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

У статті досліджено питання доцільності законодавчого закріплення попередньої перевірки первинної інформації (дослідчої перевірки). Визначено завдання дослідчої перевірки. Запропоновано строки дослідчої перевірки для кримінальних проступків та кримінальних злочинів. Обґрунтовано значення дослідчої перевірки в практичній діяльності. Підтверджено доцільність закріплення постанови слідчого, дізнавача, прокурора про відкриття кримінального провадження, постанови про відсутність підстав відкриття кримінального провадження як результату проведення дослідчої перевірки. Доведено необхідність законодавчого закріплення можливості оскарження постанови слідчого, дізнавача, прокурора про відкриття кримінального провадження, постанови про відсутність підстав відкриття кримінального провадження.

Ключові слова: *первинна інформація, дослідча перевірка, стадія кримінального провадження, кримінальне правопорушення, досудове розслідування.*

В. А. Шкелебей, Т. П. Яцик. Предварительная проверка первичной информации (доследственная проверка): целесообразность ее выделения как стадии уголовного производства

В статье исследован вопрос целесообразности законодательного закрепления предыдущей проверки первичной информации (доследственной проверки). Определены задачи доследственной проверки. Предложены сроки доследственной проверки для уголовных проступков и уголовных преступлений. Обосновано значение доследственной проверки в практической деятельности. Подтверждена целесообразность закрепления постановления следователя, дознавателя, прокурора об открытии уголовного производства, постановления об отсутствии оснований для открытия уголовного производства как результата проведения доследственной проверки. Доказана

необходимость законодательного закрепления возможности обжалования постановления следователя, дознавателя, прокурора об открытии уголовного производства, постановления об отсутствии оснований для открытия уголовного производства.

Ключевые слова: *первичная информация, доследственная проверка, стадия уголовного судопроизводства, уголовное преступление, досудебное расследование.*

Мета статті. Обґрунтування необхідності законодавчого закріплення поняття дослідчої перевірки, особливостей її проведення, визначення суб'єктів, уповноважених на її проведення, визначення механізму завершення дослідчої перевірки та процесуальних документів як результату її проведення.

Постановка проблеми. Відповідно до ч. 1 ст. 214 КПК України відкриття кримінального провадження здійснюється на підставі заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення слідчим, дізнавачем, прокурором з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення. Відтак слідчий, дізнавач, прокурор зобов'язані з моменту вищевказаних підстав невідкладно, але не пізніше 24 годин внести відомості про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань [1; 2].

Трактуючи ч. 1 ст. 214 КПК України, стає зрозуміло, що обов'язок слідчого, дізнавача, прокурора не вимагає оцінки цими суб'єктами такої заяви (повідомлення) про наявність ознак складу злочину для того, щоб вчинити процесуальну дію, яка полягає у внесенні відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР. Такі вимоги не передбачають здійснення оцінки обґрунтованості заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, а передбачають лише обов'язок уповноважених органів здійснити фіксацію наданих особою відомостей про кримінальне правопорушення, які вона повідомляє усвідомлено для реалізації відповідними органами завдань кримінального провадження [3; 4; 5].

Але така процедура початку досудового розслідування є дещо хибною та в практичній діяльності створює надмірну навантаженість на спеціально уповноважених суб'єктів, які здійснюють досудове розслідування, тому що після внесення відомості до ЄРДР слідчий, дізнавач, прокурор зобов'язані розпочати досудове розслідування та провести низку слідчих (розшукових дій). В більшості випадків під час проведення досудового розслідування з'ясовується відсутність у діянні складу злочину, а значна частина повідомлень про кримінальні правопорушення не містить відомостей про ознаки злочину, а вказує на інші правопорушення [6; 7].

Аналіз сучасних досліджень. Поняття попередньої перевірки інформації про злочин визначало багато авторів, зокрема А. Р. Михайленко, А. Я. Дубинський, А. Ф. Лубін., В. В. Степанов, В. М. Тертишник, В. С. Зеленецький, В. Т. Маляренко, В. П. Корж, І. А. Возгрін, І. І. Когутич, Л. Д. Удалова, М. А. Погорецький, М. М. Михеєнко, М. С. Строгович, С. М. Стахівський, Ф. М. Фактулін, Ю. П. Аленін та інші. Однак, незважаючи на значний внесок вказаних вчених, залишаються законодавчо не врегульованими питання закріплення дослідчої перевірки як стадії кримінального провадження та особливостей її проведення.

Виклад основного матеріалу. Перевантаження органів досудового розслідування заявами та повідомленнями про кримінальні правопорушення, які не містять в собі ознак складу злочину, негативно впливають на ефективність та якість досудового розслідування,

тому що спеціально уповноважені суб'єкти на здійснення досудового розслідування зобов'язані вносити відомості про кримінальні правопорушення до ЄРДР. Зауважимо, що ч. 3 ст. 214 КПК України передбачає, що здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається і веде до відповідальності, встановленої законом [8; 9].

Чинний Кримінальний процесуальний кодекс України, вимагаючи від органу досудового розслідування швидкої реакції на звернення або повідомлення про кримінальне правопорушення, не залишає для уповноваженого суб'єкта ні часу, ні процесуальних засобів для перевірки цих заяв та повідомлень про наявність ознак складу злочину і їх правдивість. Слід зауважити, що кримінальне провадження не може бути відкрите на підставі неперевірених заяв та повідомлень [10; 11].

Так, дослідча перевірка надасть можливість встановити наявність ознак складу злочину в діянні й інших обставин для своєчасного та обґрунтованого рішення про відкриття кримінального провадження та внесення відомостей до ЄРДР або відмову у відкритті у кримінальному провадженні.

Сьогодні в чинному законодавстві фактично не передбачено порядок проведення попередньої дослідчої перевірки повідомленої інформації про наявність складу злочину. Реєстрація заяв про злочини і реєстрація злочинів є різними поняттями, які фактично не відображені в Кримінальному процесуальному кодексі, а відтак, і особи, чийх прав та законних інтересів стосуються відкриття кримінального провадження, позбавлені права оскаржити законність рішень слідчого, дізнавача, прокурора про внесення (відмову внесення) відповідних відомостей до Реєстру [12; 13].

На нашу думку, доцільно було б в КПК України закріпити ще одну стадію кримінального провадження під назвою «Попередня перевірка первинної інформації (дослідча перевірка)». Це повинна бути перша стадія кримінального провадження, яка передує досудовому розслідуванню. Це надасть можливість спеціально уповноваженим суб'єктам, які здійснюють досудове розслідування, перед внесенням відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР мати можливість здійснювати дослідчу перевірку всіх заяв та повідомлень, які до них надходять.

Отже, вважаємо необхідним законодавчо закріпити визначення стадії дослідчої перевірки в КПК України в такій редакції: «Попередня перевірка первинної інформації (дослідча перевірка) – це діяльність слідчого, дізнавача, прокурора, спрямована на встановлення достовірності інформації про подію, що міститься в заяві (повідомленні) і має ознаки злочину, та збір додаткових відомостей, які необхідні для прийняття рішення про відкриття кримінального провадження або про відмову у відкритті кримінального провадження, чи направлення (перенаправлення) заяви або повідомлення за належністю (підслідністю)».

Проведення дослідчої перевірки не вимагає від слідчого збирання вичерпної інформації про всі факти злочину і склад злочину, а лише має на меті виявлення даних, які вказують на ознаки конкретного злочину, яких повинно бути достатньо для вирішення питання про відкриття кримінального провадження. До завдань слідчого може входити пошук інших обставин, що мають значення для кримінального провадження.

Слідчий на стадії досудового розслідування кримінального провадження встановлює сукупність ознак складу злочину з таким ступенем їх конкретизації і з'ясування, що дає йому можливість зробити висновки про вчинення конкретного виду кримінального

правопорушення. Ці ознаки повинні стосуватися всіх елементів складу злочину: об'єкта, об'єктивної сторони, суб'єкта і суб'єктивної сторони. Необхідність проведення дослідчої перевірки, як правило, обумовлюється неповнотою інформації про ознаки об'єктивної сторони кримінального правопорушення, але інколи може стосуватися і суб'єкта кримінального правопорушення.

Дані, що містяться в первинних матеріалах (заявах, повідомленнях), можуть бути визнані достатніми для відкриття кримінального провадження і початку досудового розслідування, якщо вони містять ознаки певного злочину. При цьому сукупність ознак повинна бути такою, щоб її можна було оцінити як достатню для відкриття кримінального провадження [14]. Неповнота інформації про ознаки кримінального правопорушення та сумнів щодо її достовірності вимагає збору додаткових даних, необхідних для прийняття процесуального рішення.

Саме стадія дослідчої перевірки надасть можливість виключити всі сумніви щодо достовірності інформації, яка міститься у заяві чи повідомленні, та відкрити кримінальне провадження чи відмовити у його відкритті.

Зокрема, на стадії дослідчої перевірки слідчий, дізнавач, прокурор можуть опитувати громадян, збирати довідки, відбирати показання, одержувати інформацію з автоматизованих інформаційних і довідкових систем, фіксувати і документувати інші дії осіб, причетних до вчинення кримінального правопорушення. Слідчий в процесі дослідчої перевірки при взаємодії з працівниками оперативних підрозділів, спеціалістами, фахівцями одержує певний обсяг інформації про кримінальне правопорушення.

Варто також законодавчо закріпити завдання дослідчої перевірки: 1) перевірка інформації на наявність ознак складу злочину; 2) встановлення особи злочинця; 3) встановлення та перевірка особи потерпілого; 3) з'ясування місця, часу, способу вчинення кримінального правопорушення; 4) виявлення матеріальних слідів кримінального правопорушення; 5) виявлення конкретних даних, які вказують на наявність ознак злочинної діяльності.

Варто зазначити, що ознаки злочину після законодавчого закріплення дослідчої перевірки зможуть бути виявлені трьома способами: 1) шляхом проведення оперативно-розшукових заходів, що передують відкриттю кримінального провадження (під час дослідчої перевірки); 2) виявлення громадянами, а також представниками різноманітних організацій і підприємств під час проведення перевірок і контрольних заходів тощо; 3) виявлення обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, безпосередньо слідчим, дізнавачем, прокурором.

Наприклад, якщо джерелом інформації про кримінальне правопорушення є заява, то слідчому необхідно опитати заявника. Якщо ж надійшло повідомлення від посадової особи, то слідчий проводить інші перевірочні дії з метою збору додаткових даних, необхідних для прийняття процесуального рішення відповідно до вимог закону. Але чинний КПК України не регламентує механізм долучення отриманих даних до матеріалів кримінального провадження як доказів, якщо вони були отримані до моменту внесення відомостей у ЄРДР (отримані матеріали знищуються).

У більшості випадків дані про ознаки кримінального правопорушення входять до складу тієї вихідної інформації, яку має слідчий, дізнавач, прокурор до моменту відкриття кримінального провадження і початку досудового розслідування [15, с. 788]. Але первинна інформація повинна підлягати обов'язковій перевірці. І, на нашу думку,

24 години з моменту отримання заяви, повідомлення або особистого виявлення обставин кримінального правопорушення замало для об'єктивної перевірки, тому пропонуємо досліджу перевірку законодавчо закріпити стадією кримінального провадження та встановити конкретний термін для проведення цієї перевірки.

Поза сумнівом, важливе практичне значення для розслідування кримінального правопорушення має своєчасність відкриття кримінального провадження. Воно залежить від організації і методів перевірки, оперативності її проведення, тактики перевірочних дій, правильної оцінки зібраної інформації й прийняття законного та обґрунтованого процесуального рішення про відкриття кримінального провадження та внесення відомостей до ЄРДР або відмови у відкритті такого провадження.

У проєкті Закону № 3049а «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо порядку внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань» ініціатор пропонує у ч. 2 ст. 214 КПК України змінити термін внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР з 24 годин до 5 робочих днів. На нашу думку, термін дослідчої перевірки потрібно розмежувати для проступків і для кримінальних злочинів. Для проступків встановити досліджу перевірку у 3 робочі дні з моменту отримання заяви чи повідомлення або особистого виявлення обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення. А для дослідчої перевірки кримінальних злочинів доцільно встановити альтернативний термін від 3 до 10 робочих днів (наприклад, для дослідчої перевірки нетяжких злочинів може бути достатньо три дні, але якщо багато суб'єктів, яких потрібно перевірити, то строк може тривати до 10 днів).

Законопроектом також пропонується зобов'язати слідчого, дізнавача, прокурора складати постанову про відкриття кримінального провадження та вносити відповідні відомості до ЄРДР або складати постанову про відсутність підстав відкриття кримінального провадження (відсутність підстав внесення відомостей до ЄРДР).

Реєстрація заяв про кримінальне правопорушення і реєстрація злочину є різними поняттями, які фактично не відображені в КПК України, а тому особи, чиї права та законні інтереси стосується відкриття кримінального провадження, позбавлені права оскаржувати незаконність рішень слідчого, дізнавача, прокурора про внесення (відмову внесення) відповідних відомостей до ЄРДР.

Внесення слідчим відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР доцільно розглядати як процесуальне рішення. Його форма не узгоджується з вимогами ст. 110 КПК України, згідно з якою рішення слідчого приймаються у формі мотивованої постанови, а її відсутність робить неможливим оскарження факту початку досудового розслідування.

Забезпечення права на захист у кримінальному процесуальному законодавстві й у практичній процесуальній діяльності розглядається як засада, згідно з якою державні органи і службові особи зобов'язані не лише роз'яснювати особі, щодо якої здійснюється обвинувачення, її права, а й вживати заходів для надання можливості скористатися ними для захисту від обвинувачення [16].

У законопроекті також пропонується передбачити окремо главу 26-1 «Оскарження постанови слідчого, дізнавача, прокурора про відкриття кримінального провадження, постанови про відсутність підстав відкриття кримінального провадження», у якій закріпити: право на оскарження постанови слідчого, дізнавача, прокурора про відкриття кримінального провадження, постанови про відсутність підстав відкриття кримінального провадження; порядок розгляду скарг на постанову про відкриття кримінального

провадження, постанову про відсутність підстав про відкриття кримінального провадження; правові наслідки подання скарги на постанову про відкриття кримінального провадження, постанову про відсутність підстав відкриття кримінального провадження.

На нашу думку, запропоновані зміни є доречними, тому що надають можливість скористатися правом на захист від обвинувачення.

Висновки. Отже, автоматичне внесення всіх заяв чи повідомлень про кримінальне правопорушення до ЄРДР не відповідає принципу процесуальної економії та негативно позначається на ефективності роботи органів досудового розслідування та прокуратури. Слідчий, дізнавач, прокурор замість того, щоб зосереджувати увагу на розслідуванні дійсних та важливих кримінальних проваджень, повинні витратити час та ресурси на процесуальне оформлення початку досудового розслідування, перевірку заяви шляхом проведення слідчих (розшукових) дій і лише потім закривати провадження. Отже, треба визнати невинуватеною практику органів досудового розслідування розпочинати провадження лише на підставі факту звернення особи із заявою чи повідомленням. Початку досудового розслідування має передувати діяльність, спрямована на перевірку заяви чи повідомлення та встановлення обставин, що свідчать про вчинення кримінального правопорушення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.
2. Про Національну поліцію: Закон України від 15 липня 2015 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.
3. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12 листопада 2015 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 6. Ст. 55.
4. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14 жовтня 2014 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 47. Ст. 2051.
5. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 2–3. Ст. 12.
6. Кримінальне провадження Печерського суду від 20 березня 2017 р. № 757/10980/17-к.
7. Про затвердження Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: наказ Генеральної прокуратури України від 6 квітня 2016 року № 139.
8. Фурман І. М. Прецедентне рішення Печерського суду: на Україні відновлено інститут «дослідчих перевірок». URL: https://protocol.ua/ru/pretsedentne_rishennya_pecherskogo_sudu_na_ukraini_vidnovleno_institut_doslidchih_perevirok/.
9. Судові та правоохоронні органи України (Judicial and law-enforcement agencies of Ukraine) / Т. П. Яцик, В. І. Галаган, Ж. В. Удовенко, В. А. Шкелебей. Київ, 2019. 433 с.
10. Шкелебей В. А. Окремі питання ознайомлення учасниками кримінального процесу з матеріалами досудового розслідування до його завершення. *Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності (теорія та практика)*. 2018. № 1–2 (10–11). С. 258–262.
11. Шкелебей В. А. Перекладач – як учасник кримінального провадження. *Реформування кримінального провадження в Україні: кримінальні процесуальні та криміналістичні аспекти*: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції присвяченої пам'яті

провадження, постанову про відсутність підстав про відкриття кримінального провадження; правові наслідки подання скарги на постанову про відкриття кримінального провадження, постанову про відсутність підстав відкриття кримінального провадження.

На нашу думку, запропоновані зміни є доречними, тому що надають можливість скористатися правом на захист від обвинувачення.

Висновки. Отже, автоматичне внесення всіх заяв чи повідомлень про кримінальне правопорушення до ЄРДР не відповідає принципу процесуальної економії та негативно позначається на ефективності роботи органів досудового розслідування та прокуратури. Слідчий, дізнавач, прокурор замість того, щоб зосереджувати увагу на розслідуванні дійсних та важливих кримінальних проваджень, повинні витратити час та ресурси на процесуальне оформлення початку досудового розслідування, перевірку заяви шляхом проведення слідчих (розшукових) дій і лише потім закривати провадження. Отже, треба визнати невинуватеною практику органів досудового розслідування розпочинати провадження лише на підставі факту звернення особи із заявою чи повідомленням. Початку досудового розслідування має передувати діяльність, спрямована на перевірку заяви чи повідомлення та встановлення обставин, що свідчать про вчинення кримінального правопорушення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.
2. Про Національну поліцію: Закон України від 15 липня 2015 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.
3. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12 листопада 2015 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 6. Ст. 55.
4. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14 жовтня 2014 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 47. Ст. 2051.
5. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 2–3. Ст. 12.
6. Кримінальне провадження Печерського суду від 20 березня 2017 р. № 757/10980/17-к.
7. Про затвердження Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: наказ Генеральної прокуратури України від 6 квітня 2016 року № 139.
8. Фурман І. М. Прецедентне рішення Печерського суду: на Україні відновлено інститут «дослідчих перевірок». URL: https://protocol.ua/ru/pretsedentne_rishennya_pecherskogo_sudu_na_ukraini_vidnovleno_institut_doslidchih_perevirok/.
9. Судові та правоохоронні органи України (Judicial and law-enforcement agencies of Ukraine) / Т. П. Яцик, В. І. Галаган, Ж. В. Удовенко, В. А. Шкелебей. Київ, 2019. 433 с.
10. Шкелебей В. А. Окремі питання ознайомлення учасниками кримінального процесу з матеріалами досудового розслідування до його завершення. *Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності (теорія та практика)*. 2018. № 1–2 (10–11). С. 258–262.
11. Шкелебей В. А. Перекладач – як учасник кримінального провадження. *Реформування кримінального провадження в Україні: кримінальні процесуальні та криміналістичні аспекти*: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції присвяченої пам'яті

професорів В. П. Бахіна, В. К. Лисиченка, І. Я. Фрідмана, 19 квітня 2019 року. Ірпінь. Університет ДФС України, 2019. С. 272–275.

12. Яцик Т. П., Кисла К. О. Кіберзлочинність в Україні: аналіз дієвості способів розслідування кіберзлочинів і напрямів їх вдосконалення. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. № 1. С. 184–186.

13. Яцик Т. П., Кисла К. О., Пушкарьова Т. М. Кіберзлочинність в Україні: аналіз дієвості способів розслідування кіберзлочинів і напрямів їх вдосконалення. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. № 1. С. 184–186. URL: http://www.lsej.org.ua/1_2019/51.pdf.

14. Яцик Т. П., Шкелебей В. А. Надання безоплатної правової допомоги: кримінальні процесуальні засади. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія Юридичні науки. 2019. Том 30 (69). № 6. С. 162–166. URL: http://www.juris.vernadskyjournals.in.ua/journals/2019/6_2019/32.pdf.

15. Белкин Р. С. Курс криминалистики: учеб. пособие для вузов. 3-е изд., доп. М.: ЮНИТИ-ДАНА; Закон и право, 2001. 837 с.

16. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо порядку внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань». URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=69762.

REFERENCES

1. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 13 kvitnia 2012 roku. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. St. 88.
2. Pro Natsionalnu politsiyu: Zakon Ukrainy vid 15 lytnia 2015 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2015. № 40–41. St. 379.
3. Pro Derzhavne biuro rozsliduvan: Zakon Ukrainy vid 12 lystopada 2015 roku. *Vidomosti Verkhovnoi Rady*. 2016. № 6. St. 55.
4. Pro Natsionalne antykoruptsiine biuro Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2014 roku. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2014. № 47. St. 2051.
5. Pro prokuraturu: Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2014 r. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2015, № 2–3, st. 12.
6. Kryminalne provadzhennia Pecherskoho sudu vid 20 bereznia 2017 r. № 757/10980/17-k.
7. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok vedennia Yedynoho reiestru dosudovykh rozsliduvan: Nakaz Heneralnoi prokuratury Ukrainy vid 6 kvitnia 2016 roku № 139.
8. Furman I. M. Pretsedentne rishennia Pecherskoho sudu: na Ukraini vidnovleno instytut «doslidchykh perevirok». URL: https://protocol.ua/ru/pretsedentne_rishennia_pecherskogo_sudu_na_ukraini_vidnovleno_institut_doslidchih_perevirok/.
9. Sudovi ta pravookhoronni orhany Ukrainy (Judicial and law-enforcement agencies of Ukraine). T. P. Yatsyk, V. I. Halahan, Zh. V. Udovenko, V. A. Shkelebei. Kyiv, 2019. 433 s.
10. Shkelebei V. A. Okremi pytannia oznaomlennia uchastyamy kryminalnogo protsesu z materialamy dosudovoho rozsliduvannia do yoho zavershennia. *Mizhnarodnyi yurydychnyi visnyk: aktualni problemy suchasnosti (teoriia ta praktyka)*. 2018. № 1–2 (10–11). S. 258–262.
11. Shkelebei V. A. Perekladach – yak uchastyk kryminalnogo provadzhennia. *Reformuvannia kryminalnogo provadzhennia v Ukraini: kryminalni protsesualni ta kryminalistychni aspekty: materialy Mizhnarodnoi naukovy-praktychnoi konferentsii prysviachenoї pamiaty profesoriv*

V. P. Bakhina, V. K. Lysychna, I. Ya. Fridmana, 19 kvitnia 2019 roku. Irpin. Universytet DFS Ukrainy, 2019. S. 272–275.

12. Yatsyk T. P., Kysla K. O. Kiberzlochynnist v Ukraini: analiz diievosti sposobiv rozsliduvannya kiberzlochyniv i napriamy yikh vdoskonalennia. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. 2019. № 1. S. 184–186.

13. Yatsyk T. P., Kysla K. O., Pushkarova T. M. Kiberzlochynnist v Ukraini: analiz diievosti sposobiv rozsliduvannya kiberzlochyniv i napriamy yikh vdoskonalennia. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. 2019. № 1. S. 184–186. Rezhym dostupu: http://www.lsej.org.ua/1_2019/51.pdf

14. Yatsyk T. P., Shkelebei V. A. Nadання безоплатної правової допомоги: кримінальні процесуальні засади. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho*. Seriya Yurydychni nauky. 2019. Tom 30 (69). № 6. S. 162–166. URL: http://www.juris.vernadskeyjournals.in.ua/journals/2019/6_2019/32.pdf.

15. Belkyn R. S. Kurs krymynalystyky: ucheb. posobyе dlia vuzov. 3-e yzd., dop. M.: YuNYTY-DANA; Zakon y pravo, 2001. 837 s.

16. Poiasniuvalna zapyska do proektu Zakonu Ukrainy «Pro vnesennia zmin do Kryminalnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy shchodo poriadku vnesennia vidomostei do Yedynoho reiestru dosudovykh rozsliduvan». URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=69762.

V. A. Shkelebei, T. P. Yatsyk. Preliminary verification of primary information (pre-investigation verification): appropriateness of its allocation as a stage of criminal proceedings

The article examines the feasibility of legislative consolidation of the preliminary verification of primary information (pre-investigation verification). The author's definition of pre-investigation verification is provided as the activities of investigators, the prosecutor, which is aimed at establishing the reliability of information about the event contained in the statement (message) and having signs of a crime, and collecting additional information that is necessary to make a decision on the opening of criminal proceedings or on refusal to open criminal proceedings, or sending (redirecting) a statement or message under investigation.

The tasks of pre-investigation verification are defined: 1) verification of information for signs of a crime; 2) identification of the offender; 3) identification and verification of the victim; 3) finding out the place, time, method of committing a criminal offense; 4) detection of material traces of a criminal offense; 5) detection of specific data that indicate the presence of signs of criminal activity. It was noted that after the legislative consolidation of the pre-investigation check, the signs of the crime can be identified in three ways: 1) by conducting operational-search measures preceding the opening of criminal proceedings (during the pre-investigation check); 2) identification by citizens, as well as representatives of various organizations and enterprises during inspections and control measures; 3) identification of circumstances that may indicate the commission of a criminal offense directly by the investigator, interrogator, prosecutor.

The terms of the investigation for criminal offenses and criminal offenses are proposed. The significance of pre-investigation verification in practical activities is justified. The appropriateness of fixing the decision of investigators, the prosecutor on the opening of criminal proceedings, the decision on the absence of grounds for opening criminal proceedings as a result of a preliminary investigation has been confirmed. The appropriateness of fixing the Chapter

of the 26-1 in the Code of Criminal Procedure has been proved. «Appeal against the decision of the investigator, the interrogator, the prosecutor on the opening of criminal proceedings, the decision on the absence of grounds for opening criminal proceedings», which provides: the right to appeal the decision of investigators, the prosecutor on the opening of criminal proceedings, the decision on the absence of grounds for opening criminal proceedings, the term; Procedure for the consideration of complaints against a decision on the opening of criminal proceedings, a decision on the absence of grounds for the opening of criminal proceedings; the legal consequences of filing a complaint against a decision on the opening of criminal proceedings, a decision on the absence of grounds for opening criminal proceedings.

Key words: *primary information, pre-investigation verification, stage of criminal proceedings, criminal offense, pre-trial investigation.*

Стаття надійшла до редколегії 29 січня 2021 року